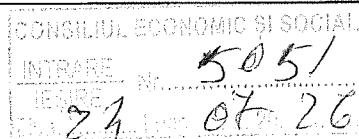

**Expunere de motive la propunerea legislativă pentru abrogarea Legii nr. 214/2024
privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea
serviciilor de încredere bazate pe acestea**

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege pentru abrogarea Legii nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

1.1 Cadrul normativ național actual care reglementează utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea este reprezentat de Legea nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea. Aplicarea dispozițiilor Legii nr.214/2024 a relevat o serie de aspecte a căror abrogare apare necesară pentru asigurarea funcționării eficiente a domeniului serviciilor de încredere.

Intervenția legislativă cuprinsă în prezentul proiect are în vedere aspecte multiple, rezultate atât din legislația europeană, adoptată prin Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE (denumit în continuare eIDAS1), cu modificările și completările ulterioare prin Regulamentul (UE) 2024/1183 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 aprilie 2024 (denumit în continuare eIDAS2) și regulamentele de punere în aplicare, cât și din raportarea la importanța domeniului serviciilor de încredere, care este în continuă dezvoltare.

Abrogarea Legii 214/2024 se impune a fi adoptată din următoarele considerente:

1. Legea 214/2024 are ca fundamentare doar eIDAS1, fără a lua în considerare eIDAS2, actele de implementare și standardele actualizate din domeniu

În aprilie 2024 a fost adoptat Regulamentul (EU) 2024/1183 (eIDAS2) care completează și modifică eIDAS1. Având în Vedere complexitatea domeniului și multitudinea

modificărilor aduse eIDAS1 prin eIDAS2, CE a procedat la întocmirea unui set de acte de implementare care să vină în ajutorul statelor membre.

În iulie 2024, ulterior actualizării cadrului normativ european cu directă aplicare, fără a se ține cont de modificările survenite prin adoptarea eIDAS2, Legea 214/2024 a fost adoptată. Astfel, eIDAS2 a introdus 5 servicii de încredere noi, respectiv gestionarea dispozitivelor pentru crearea semnăturilor electronice la distanță sau a dispozitivelor pentru crearea sigiliilor electronice la distanță, emiterea atestatelor electronice ale atributelor, validarea atestatelor electronice a atributelor, arhivarea electronică a datelor electronice și înregistrarea într-un registru electronic a datelor electronice și a documentelor în format electronic. Aceste servicii nu sunt reglementate de Legea 214/2024. Mai mult, ca urmare a adoptării eIDAS2 și a actelor de implementare au suferit modificări toate serviciile de încredere regăsite în eIDAS1.

De asemenea, Legea 214/2024 reglementează doar 3 din cele 8 servicii de încredere regăsite în eIDAS1, aspect care duce la un vid legislativ.

2. Legea 214/2024 nu a fost notificată prin platforma TRIS

Legea nr. 214/2024 nu a fost notificată în sistemul TRIS anterior adoptării sale, deși, potrivit Directivei (UE) 2015/1535, orice act normativ cu impact asupra serviciilor societății informaționale, inclusiv asupra cadrului aplicabil serviciilor de încredere, impune în mod obligatoriu procedura de notificare. Lipsa notificării constituie o abatere de la obligațiile procedurale ale statului membru și reprezintă o încălcare directă a regimului european aplicabil, cu consecința afectării validității dispozițiilor naționale în raport cu dreptul Uniunii și a instituirii măsurii de infringement.

În acest sens, Directiva instituie, anterior adoptării respectivelor proiecte, obligația de notificare către Comisia Europeană a textului acestora.

În lipsa notificării, Comisia Europeană poate deschide Procedura de infringement pentru statul membru în cauză. De asemenea, proiectele care parcurg procedura de notificare trebuie să conțină în preambul o mențiune prin care se precizează următoarele: "Prezenta lege (denumirea formei actului) a fost adoptată cu respectarea procedurii de notificare prevăzută de Directiva (UE) 2015/1535". Procedura de notificare presupune respectarea perioadei de status quo în care proiectul nu poate fi promovat și adoptat. În România, punctul național de contact pentru TRIS este Ministerul Economiei, Digitalizării, Antreprenoriatului și Turismului.

3. Organisme de supraveghere multiple, aspect care contravine eIDAS.

Rolul organismului de supraveghere este de a acorda și retrage statutul de prestator de servicii de încredere, precum și de a supraveghea prestatorii de servicii de încredere, cumulativ. În procesul de supraveghere, organismul de supraveghere, poate:

- participă la acțiunile de evaluare a conformității,
- solicita din oficiu evaluarea conformității pe cheltuielile prestatorului,
- verifică dacă prestatorul de servicii de încredere și serviciile de încredere prestate de acesta respect cerințele prevăzute în regulament și, în special, cerințele pentru prestatorii de servicii de încredere calificați și pentru serviciile de încredere calificate prestate de aceștia.
- să verifice existența și aplicarea corectă a dispozițiilor privind planurile de încetare a serviciului în cazurile în care prestatorul de servicii de încredere calificat își încetează activitățile, inclusiv modul în care informațiile sunt păstrate accesibile,
- retrage statutul,
- dispune măsuri de remediere,
- inițiază amenzi care să fie aplicate de instanțele judecătorești.

În acest sens, activitatea organismului de supraveghere se desfășoară conform Regulamentului 910/2014 cu modificările și completările, inclusiv în ceea ce privește atributul de verificare, dispunere de măsuri și propunere sancțiuni.

Conform Legii 214/2024, art. 19 alin 3, se instituie o excepție de la prevederile alin. (1) și (2), pentru sistemele prevăzute la art. 6 alin. (2), organismele de supraveghere în domeniul prestării serviciilor de încredere se desemnează la nivelul fiecărei autorități desemnate de securitate din cadrul instituțiilor din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale, în funcție de competențe. Regulamentul 910/2014 cu modificările și completările ulterioare prevede la art.46b prevede că Statele membre desemnează un organism de supraveghere înființat pe teritoriul lor sau desemnează, de comun acord cu un alt stat membru, un organism de supraveghere înființat în acel alt stat membru. În acest sens, organismul de supraveghere desemnat în România, notificat și acreditat, este Autoritatea pentru Digitalizarea României. Prevederile Legii 214/2024 prin care fiecare instituție din domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale are atributul de a desemna la nivelul acestora organisme de supraveghere, contravine regulamentului.

4. Valoare juridică echivalentă cu cea a semnăturii olografe pentru semnătura avansată și chiar și semnătura simplă.

Regulementul DAS oferă același efect juridic ca al semnăturii olografe, doar semnăturii calificate.

În ceea ce privește semnătura avansată, eIDAS spune că nu i se poate refuza efectul juridic, dar nu o ridică la rang de olografă. Doar semnătura calificată are nivelul de încredere adecvat pentru a putea avea efectul juridic al semnăturii olografe.

Potrivit art. 4 alin. 6 din Legea 214/2024, documentul electronic semnat cu o semnătură electronică avansată, emis de o persoană juridică de drept privat, și utilizată într-un sistem închis produce în acel sistem închis aceleași efecte juridice ca și un înscris semnat cu o semnătură olografă. Regulamentul 910/2014 cu modificările și completările ulterioare prevede la art. 25 alin. 2 că o semnătură electronică calificată are efectul juridic echivalent al unei semnături olografe. Reiterăm faptul că Legea 214/2024 are rolul de a stabili cadrul juridic intern de aplicare directă a Regulamentului. În acest sens, acordarea semnăturii electronice avansate a efectului juridic echivalent cu cel al semnăturii olografe, contravine Regulamentului. Mai mult, conform art. 25 alin. 3 din eIDAS, doar o semnătură electronică calificată bazată pe un certificat calificat eliberat de un stat membru este recunoscută drept. Conferirea semnăturii electronice avansate sau simple a atributului de a avea același efect juridic ca semnătura olografă, contravine regulamentului având în vedere faptul că rolul Regulamentului este de a institui principiul recunoașterii reciproce. Documentele semnate cu semnătură electronică avansată sau simplă nu pot fi recunoscute ca fiind semnate cu semnătură electronică care are efectul juridic al semnăturii olografe și în celelalte state membre. Mai mult, prin faptul că România, printr-o lege națională conferă semnăturii electronice avansate și simple efectul juridic al semnăturii olografe, este obligată să confere acest efect tuturor semnăturilor electronice avansate, indiferent din ce stat membru este prestatorul care le emite.

De asemenea, Legea 214/2024 se bazează pe un acte normative europene care au fost abrogate. De exemplu, Legea 214/2024 nu ține cont de Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2026/248. Prin liberalizarea regimului juridic al semnăturii electronice avansate, Legea nr. 214/2024 se îndepărtează de standardele obligatorii stabilite prin cadrul eIDAS2 și prin actele de punere în aplicare adoptate în temeiul acestuia, inclusiv Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2026/248, care impune cerințe tehnice sporite privind securitatea și fiabilitatea semnăturii electronice avansate. În consecință, soluția legislativă națională este incompatibilă cu obiectivul de armonizare urmărit de legislația Uniunii și riscă să genereze un nivel de protecție inferior celui impus de dreptul european, contrar principiilor priorității, aplicării uniforme și efectului util al dreptului Uniunii Europene

5. Reglementare sistem închis în condițiile în care eIDAS precizează clar că prevederile Regulamentului nu se aplică în cazul sistemelor închise

Legea nr. 214/2024 depășește obiectul de reglementare al cadrului european în materia serviciilor de încredere prin introducerea și reglementarea noțiunii de „sistem electronic închis”, deși această categorie este exclusă în mod expres din domeniul de aplicare al Regulamentului (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2). Potrivit art. 2 alin. (2) din Regulamentul eIDAS, regulamentul nu se aplică serviciilor de încredere utilizate exclusiv în sisteme închise care decurg din dreptul intern sau din acordurile încheiate între un set definit de participanți. Această excludere reflectă opțiunea expresă a legiuitorului european de a limita domeniul armonizării și de a nu supune sistemele închise regimului juridic instituit prin eIDAS și eIDAS 2. În acest context, deși art. 1 alin. (1) din Legea nr. 214/2024 stabilește că aceasta creează cadrul juridic național pentru aplicarea Regulamentului eIDAS, includerea unei definiții și a unui regim normativ privind sistemele electronice închise reprezintă o extindere nejustificată a obiectului legii dincolo de limitele trasate de actul european. Or, o lege destinată aplicării unui regulament al Uniunii nu poate include, sub aceeași finalitate normativă, materii pe care legiuitorul european a ales în mod expres să le excludă din domeniul armonizării, întrucât o asemenea soluție afectează coerența cadrului normativ și creează confuzie cu privire la sfera de aplicare a dreptului Uniunii. Mai mult, eIDAS 2 a menținut în mod deliberat această excludere, fără a introduce norme privind sistemele electronice închise, ceea ce confirmă intenția constantă a legiuitorului european de a nu integra această materie în regimul juridic unitar al serviciilor de încredere. În aceste condiții, reglementarea cuprinsă în Legea nr. 214/2024 constituie o supralegherare, incompatibilă cu scopul și limitele unei legi de punere în aplicare a Regulamentului eIDAS.

Totodată, o asemenea tehnică legislativă este incompatibilă cu principiile care guvernează aplicarea dreptului Uniunii Europene în ordinea juridică națională. Potrivit Actului privind condițiile aderării României la Uniunea Europeană, precum și principiului priorității dreptului Uniunii, consacrat de jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene și recunoscut în dreptul intern prin art. 148 din Constituția României, regulamentele Uniunii Europene sunt direct aplicabile și obligatorii în toate elementele lor, fără a putea fi completate, modificate sau extinse prin intervenții legislative naționale care alterează domeniul lor de aplicare ori economia actului european. În măsura în care Legea nr. 214/2024 introduce reglementări suplimentare în materia aplicării Regulamentului eIDAS, depășind limitele stabilite de legiuitorul european, aceasta creează premisele unei aplicări neuniforme a dreptului Uniunii și afectează efectul util al regulamentului. O astfel de abatere este susceptibilă să determine declanșarea de către Comisia Europeană a procedurii prevăzute la art. 258 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene,

existând un risc real de constatare a neîndeplinirii obligațiilor care revin României în calitate de stat membru.

6. Nu s-a efectuat o analiză de risc.

În procesul de elaborare a Legii nr. 214/2024 nu a fost realizată o analiză de impact și de risc aptă să fundamenteze opțiunea legislativă de extindere semnificativă a efectelor juridice ale semnăturii electronice avansate și, în anumite ipoteze, ale semnăturii electronice simple. O asemenea soluție normativă modifică în mod substanțial arhitectura juridică a raporturilor dintre diferitele categorii de semnături electronice și produce consecințe directe asupra securității circuitului civil, a autenticității actelor juridice, a repartizării sarcinii probei, precum și asupra riscurilor de fraudă, uzurpare de identitate și contestare a validității manifestării de voință. În aceste condiții, legiutorul avea obligația de a fundamenta în mod riguros necesitatea și proporționalitatea măsurii, printr-o evaluare prealabilă a impactului juridic, tehnic și economic al soluției legislative, inclusiv prin analiza compatibilității acesteia cu cadrul european în materia serviciilor de încredere și cu standardele tehnice aplicabile.

Or, Legea nr. 214/2024 nu este însoțită de o asemenea fundamentare, deși consacră un regim juridic semnificativ mai permisiv decât cel rezultat din Regulamentul (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), și din actele de punere în aplicare adoptate în temeiul acestuia. În timp ce cadrul european urmărește consolidarea nivelului de încredere prin instituirea unor cerințe tehnice și organizatorice progresiv mai exigente, în funcție de nivelul de securitate al fiecărei categorii de semnătură electronică, legea națională extinde efectele juridice ale semnăturilor electronice fără a demonstra că nivelul de garanții tehnice și procedurale oferit este proporțional cu efectele juridice recunoscute. Această abordare este contrară logicii și finalității eIDAS și eIDAS 2, care se întemeiază pe principiul corelării dintre nivelul de încredere al mijlocului de semnare și efectele juridice pe care acesta le produce.

Totodată, modalitatea de fundamentare a Legii nr. 214/2024 nu respectă exigențele impuse de Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Potrivit acesteia, orice soluție legislativă trebuie să fie precedată de identificarea nevoii de reglementare, evaluarea impactului asupra ordinii juridice și analiza consecințelor economice, sociale și instituționale generate de noua reglementare. Cu atât mai mult, în cazul unei intervenții legislative care modifică regimul probator al înscrisurilor și acordă efecte juridice echivalente semnăturii olografe unor mecanisme electronice cu niveluri diferite de încredere, fundamentarea trebuia să includă o evaluare explicită a

riscurilor de securitate cibernetică, de fraudă, de utilizare abuzivă a identității electronice, de creștere a litigiilor privind autenticitatea actelor și de afectare a încrederii în serviciile de încredere. Lipsa unei asemenea analize afectează însăși calitatea reglementării și caracterul previzibil și proporțional al soluției legislative, fiind incompatibilă atât cu exigențele tehnicii legislative, cât și cu principiile de bună legiferare consacrate în dreptul Uniunii Europene.

7. Ordinul MEADT 102/2026 a fost adoptat în baza Legii 214/2024 care contravine eIDAS1 și eIDAS2.

De asemenea, conform Legii nr. 214 din 5 iulie 2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea, denumită în continuare Legea 214/2024, la propunerea Autorității pentru Digitalizarea României se adoptă prin Ordin procedurile de control și sancționare a prestatorilor de servicii de încredere, procedura de acordare, suspendare și retragere a statutului de prestator de servicii de încredere calificat, precum și normele de aprobare a mecanismelor de validare.

Ordinul ministrului economiei, digitalizării, antreprenoriatului și turismului nr. 102/2026 a fost adoptat în temeiul Legii nr. 214/2024, act normativ care a fost fundamentat prin raportare la cadrul juridic instituit de Regulamentul (UE) nr. 910/2014 (eIDAS1), reglementând doar parțial domeniul prevăzut e eIDAS1, anterior modificărilor substanțiale introduse prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2). În aplicarea art. 48 din Legea nr. 214/2024, ordinul reglementează procedurile de control și sancționare a prestatorilor de servicii de încredere, procedura de acordare, suspendare și retragere a statutului de prestator de servicii de încredere calificat, precum și normele privind aprobarea mecanismelor de validare, reprezentând principalul act administrativ cu caracter normativ destinat implementării dispozițiilor legii.

În procedura de elaborare, proiectul Ordinului nr. 102/2026 a fost notificat Comisiei Europene prin intermediul sistemului TRIS, în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 privind procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice. În cadrul acestei proceduri, Comisia Europeană a recomandat ca elaborarea și definitivarea actului normativ să aibă în vedere atât dispozițiile Regulamentului (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), cât și actele de punere în aplicare și standardele tehnice adoptate în executarea acestuia, în vederea asigurării deplinei compatibilități cu cadrul normativ european și a evitării apariției unor divergențe de reglementare.

Cu toate acestea, Ordinul nr. 102/2026 a fost adoptat fără o corelare corespunzătoare cu noul cadru normativ european și fără integrarea cerințelor rezultate din eIDAS 2 și din

actele de punere în aplicare adoptate ulterior. În condițiile în care regulamentul eIDAS2 urmărește consolidarea nivelului de securitate, interoperabilitate și uniformitate a serviciilor de încredere la nivelul Uniunii Europene, menținerea unor norme naționale întemeiate exclusiv pe arhitectura eIDAS anterioară generează un risc de nealiniere legislativă și de aplicare neuniformă a dreptului Uniunii.

În aceste condiții, se impune revizuirea și actualizarea cadrului normativ secundar, precum și a dispozițiilor legale care constituie temeiul acestuia, astfel încât reglementarea națională să fie pe deplin armonizată cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), precum și cu actele de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană, în acord cu observațiile formulate în cadrul procedurii TRIS și cu obligația statului român de a asigura aplicarea efectivă și uniformă a dreptului Uniunii Europene.

8. Legea 214/2024 și Ordinul 102/2026 nu respectă actele de implementare și standardele

Atât Legea nr. 214/2024, cât și Ordinul nr. 102/2026 au fost elaborate prin raportare la actele de punere în aplicare adoptate în executarea Regulamentului (UE) nr. 910/2014 (eIDAS1). Ulterior adoptării Regulamentului (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), Comisia Europeană a adoptat noi regulamente de punere în aplicare, cu aplicabilitate directă și obligatorie în toate statele membre, care abrogă și înlocuiesc actele europene ce au constituit fundamentul tehnic și normativ al cadrului legislativ național. În aceste condiții, atât Legea nr. 214/2024, cât și Ordinul nr. 102/2026 au rămas raportate la un cadru normativ european care nu mai este în vigoare, fără a fi corelate cu noile cerințe și standarde instituite prin actele de punere în aplicare adoptate în executarea eIDAS 2. Menținerea acestei situații afectează coerența și predictibilitatea reglementării, este de natură să genereze dificultăți în aplicarea uniformă a dreptului Uniunii Europene și impune revizuirea cadrului normativ național în vederea alinierii sale la legislația europeană în vigoare.

Având în vedere faptul că Ordinul 102/2026 a fost adoptat în aplicarea Legii 214/2024, care a fost adoptată în baza eIDAS1, nu a fost actualizat cu prevederile actelor de implementare și ale standardelor. Mai mult, Ordinul are menționate în preambul Regulamente abrogate prin noile acte de implementare.

De asemenea, noile standarde impun noi măsuri în ceea ce privește prestarea serviciilor de încredere, care au scopul de a spori securitatea acestora.

În condițiile în care regulamentele Uniunii Europene sunt direct aplicabile în toate statele membre și prevalează asupra dreptului intern, iar piața unică funcționează pe baza principiului recunoașterii reciproce și al nivelurilor armonizate de securitate și încredere, menținerea unui cadru normativ național nealiniat cerințelor actualizate ale dreptului Uniunii generează riscul unor distorsiuni semnificative în funcționarea pieței interne a serviciilor de încredere. O reglementare națională mai permisivă sau necorelată cu standardele tehnice și juridice stabilite la nivelul Uniunii creează vulnerabilități exploatabile în context transfrontalier, permițând operatorilor economici stabiliți în alte state membre să utilizeze diferențele de reglementare pentru prestarea de servicii pe teritoriul României în condiții inferioare standardelor de securitate și conformitate impuse de cadrul european. Această situație este de natură să afecteze grav nivelul de încredere în serviciile de încredere, să compromită integritatea mecanismelor de identificare electronică și să expună utilizatorii și autoritățile naționale unor riscuri crescute de fraudă, uzurpare de identitate și contestare a autenticității actelor juridice. În plus, menținerea unor astfel de necorelări este susceptibilă să determine inițierea de către Comisia Europeană a unor demersuri în temeiul art. 258 TFUE, în vederea constatării neîndeplinirii obligațiilor care revin statului român în temeiul dreptului Uniunii.

9. Legea 214/2024 suprareglementează față de eIDAS.

Analiza cadrului normativ instituit prin Legea nr. 214/2024 relevă o necorelare structurală cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), atât sub aspectul domeniului de reglementare, cât și al tehnicii de implementare a normelor europene. În primul rând, legea nu acoperă în mod complet ansamblul serviciilor de încredere reglementate la nivelul Uniunii Europene, limitându-se la anumite segmente ale acestora, fără a asigura o transpunere funcțională și coerentă a arhitecturii unitare instituite prin eIDAS și eIDAS 2. În același timp, sunt introduse dispoziții privind „sistemele electronice închise”, materie exclusă expres din domeniul de aplicare al Regulamentului eIDAS, ceea ce conduce la o extindere a obiectului de reglementare național dincolo de sfera armonizării europene.

În al doilea rând, cadrul normativ național are la bază, în mod substanțial, acte de punere în aplicare adoptate în executarea Regulamentului (UE) nr. 910/2014, acte care au fost ulterior abrogate și înlocuite prin noi regulamente de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană în contextul implementării Regulamentului (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), cu aplicabilitate directă și obligatorie în toate statele membre. În consecință, menținerea unor norme interne fundamentate pe instrumente juridice europene care nu mai sunt în

vigoare generează o neconcordanță între dreptul național și cadrul unional actual, afectând coerența și actualitatea reglementării.

Totodată, potrivit art. 16 lit. d) din Legea nr. 214/2024, se prevede adoptarea de norme de aplicare privind identificarea la distanță, deși acest domeniu este reglementat în mod direct și uniform la nivelul Uniunii Europene prin dispozițiile eIDAS2 și prin actele de punere în aplicare adoptate în executarea acestuia, care stabilesc cerințe tehnice și de securitate aplicabile în mod direct în toate statele membre. În aceste condiții, instituirea unor norme naționale suplimentare în materie riscă să genereze suprapuneri normative și diferențe de implementare față de standardele europene, cu afectarea principiului aplicării uniforme și directe a regulamentelor Uniunii Europene.

Suplimentar, se constată că Legea nr. 214/2024 instituie o serie de dispoziții care depășesc în mod nejustificat cadrul de armonizare stabilit prin Regulamentul (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), fie prin reglementarea unor materii pe care actul european le exclude expres din domeniul său de aplicare, fie prin extinderea efectelor juridice ale unor instrumente electronice peste nivelul consacrat la nivel unional. În acest sens, legea atribuie, în anumite situații, efecte juridice echivalente înscrisului sub semnătură olografă semnăturii electronice avansate și, după caz, semnăturii electronice simple, în condițiile în care cadrul eIDAS consacră o abordare diferențiată, bazată pe niveluri de încredere și pe efecte juridice calibrate în funcție de gradul de securitate al fiecărui tip de semnătură. Or, o asemenea opțiune normativă conduce la o uniformizare artificială a efectelor juridice, contrară arhitecturii reglementării europene, și generează o suprapunere normativă asupra unui domeniu deja armonizat la nivelul Uniunii Europene, cu consecința alterării echilibrului dintre cerințele de securitate, fiabilitate și recunoaștere juridică stabilite prin dreptul Uniunii. În ansamblu, Legea nr. 214/2024 instituie un cadru parțial, fragmentat și insuficient corelat cu evoluțiile legislative europene, atât prin raportare la eIDAS 1 și eIDAS 2, cât și prin raportare la actele de punere în aplicare în vigoare, ceea ce impune revizuirea și actualizarea sa în vederea asigurării compatibilității depline cu dreptul Uniunii Europene și a evitării riscului de neuniformitate în aplicarea acestuia.

10. Legea 214/2024 nu tratează toate serviciile de încredere, ducând la un vid legislativ

Analiza cadrului normativ instituit prin Legea nr. 214/2024, în raport cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), precum și cu ansamblul actelor de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană în temeiul acestuia, relevă existența unei neconcordanțe structurale și a unei

acoperiri incomplete a serviciilor de încredere armonizate la nivelul Uniunii Europene. În forma actuală, reglementarea națională nu asigură reglementarea funcțională a întregului cadru european aplicabil, fiind limitată la o sferă restrânsă de servicii, ceea ce determină o fragmentare normativă incompatibilă cu obiectivul de uniformizare și aplicare directă a Regulamentului eIDAS.

În mod concret, Legea nr. 214/2024 nu integrează integral serviciile de încredere existente reglementate de eIDAS 1 și menținute, respectiv dezvoltate prin eIDAS 2, precum serviciile de validare a semnăturilor și sigiliilor electronice, serviciile de distribuție electronică înregistrată, serviciile calificate de validare, serviciile de conservare a semnăturilor și sigiliilor electronice calificate, serviciile de emitere a certificatelor calificate pentru semnături și sigilii electronice, serviciile de certificare pentru autentificarea site-urilor internet, precum și serviciile de emitere a mărcilor temporale electronice. Aceste servicii au fost substanțial revizuite și actualizate prin acte de punere în aplicare cu aplicabilitate directă, adoptate de Comisia Europeană în temeiul eIDAS 2, care stabilesc cerințe tehnice și de interoperabilitate uniforme și obligatorii în toate statele membre, înlocuind cadrul tehnic anterior aferent eIDAS 1.

Totodată, Regulamentul (UE) 2024/1183 introduce servicii de încredere complet noi, inclusiv gestionarea dispozitivelor pentru crearea semnăturilor și sigiliilor electronice la distanță, emiterea, validarea și utilizarea atestatelor electronice ale atributelor, arhivarea electronică a datelor electronice, precum și serviciile de înregistrare electronică a datelor și documentelor, reglementate ulterior prin acte de punere în aplicare cu aplicabilitate directă, care configurează un cadru tehnic și juridic unitar la nivelul Uniunii Europene.

În acest context, necorelarea Legii nr. 214/2024 cu ansamblul serviciilor de încredere astfel actualizate conduce la apariția unor lacune de reglementare de natură să afecteze capacitatea autorității naționale de supraveghere de a exercita în mod efectiv atribuțiile de autorizare, control și monitorizare pentru întregul spectru de servicii prevăzut de dreptul Uniunii Europene. Această situație generează un risc de vid legislativ funcțional, în sensul imposibilității asigurării unui cadru complet de conformitate și supraveghere pentru serviciile de încredere reglementate la nivel unional.

Mai mult, menținerea unei reglementări naționale parțiale, neactualizate în raport cu actele de punere în aplicare adoptate în executarea eIDAS 2, este de natură să afecteze aplicarea uniformă și efectivă a Regulamentului (UE) nr. 910/2014, să compromită interoperabilitatea transfrontalieră a serviciilor de încredere și să genereze divergențe de aplicare între statele membre, contrar obiectivului de armonizare deplină urmărit de legiuitorul european. În consecință, cadrul normativ național necesită revizuire și

completare substanțială, în vederea asigurării conformității integrale cu regimul juridic unional actual aplicabil serviciilor de încredere și a eliminării riscurilor de neuniformitate și neconformitate în aplicarea acestuia.

11. Legea 214/2024 instituie Liste sigure la nivel național

Analiza cadrului normativ instituit prin Legea nr. 214/2024, inclusiv prin raportare la dispozițiile art. 21 privind registrul național al prestatorilor de servicii de încredere, evidențiază o necorelare structurală cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), precum și cu ansamblul actelor de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană în temeiul acestuia, cu aplicabilitate directă în toate statele membre. Potrivit art. 22 din Regulamentul eIDAS, statele membre instituie, mențin și publică listele de încredere („Trusted Lists”), în format standardizat și securizat, semnate sau sigilate electronic și integrate într-un mecanism unitar de validare și recunoaștere la nivelul Uniunii Europene, administrat în cadrul infrastructurii digitale europene dedicate serviciilor de încredere, inclusiv prin mecanismele centralizate de publicare și verificare (Trusted List Scheme), aflate în prezent într-o formă tehnică evolutivă și actualizată, care asigură interoperabilitatea și recunoașterea automată transfrontalieră a statutului prestatorilor de servicii de încredere calificați în toate statele membre. În acest context, instituirea unui registru național distinct, care nu este parte integrantă a mecanismului european al Trusted Lists și nu beneficiază de aceleași garanții de validare, semnare criptografică, integritate și recunoaștere automată la nivelul Uniunii Europene, determină o suprapunere instituțională și o duplicare a funcțiilor de evidență, fără valoare adăugată în planul recunoașterii juridice transfrontaliere și al interoperabilității. Mai mult, menținerea unei structuri naționale paralele, neintegrate în arhitectura unională de încredere, este de natură să genereze inconsecvențe între informațiile publicate la nivel național și cele cuprinse în listele de încredere europene, afectând principiul încrederii reciproce între statele membre și securitatea juridică a utilizatorilor serviciilor de încredere. În plus, această soluție normativă poate produce efecte negative directe asupra prestatorilor de servicii de încredere stabiliți în România, în măsura în care lipsa integrării complete în mecanismul Trusted Lists reduce vizibilitatea și recunoașterea automată a statutului acestora la nivelul întregii Uniuni Europene, afectând astfel funcționarea efectivă a pieței interne a serviciilor de încredere. În consecință, reglementarea națională depășește cadrul de implementare permis de Regulamentul eIDAS, generează o suprapunere nejustificată față de un mecanism unional exhaustiv și direct aplicabil și afectează obiectivul de uniformizare, interoperabilitate și securitate juridică urmărit de legiuitorul Uniunii Europene.

12. Legea 214/2024 impune sancțiuni și contravenții care nu sunt alinate cu prevederile eIDAS

Regimul sancționator prevăzut de Legea nr. 214/2024 este insuficient corelat cu exigențele de eficacitate, proporționalitate și efect disuasiv stabilite de Regulamentul (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), precum și cu standardele consolidate de conformitate rezultate din actele de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană. Deși art. 16 din eIDAS recunoaște competența statelor membre de a stabili sancțiuni aplicabile încălcărilor dispozițiilor privind serviciile de încredere, această competență trebuie exercitată în limitele principiului eficacității dreptului Uniunii, care impune ca sancțiunile să fie nu doar proporționale, ci și efectiv disuasive în raport cu gravitatea încălcărilor și impactul acestora asupra securității juridice și a pieței interne.

În acest sens, cadrul european actualizat prin eIDAS 2 și prin actele de punere în aplicare aferente configurează un nivel sancționator semnificativ mai ridicat, raportat la natura și gravitatea neconformităților, precum și la dimensiunea economică a prestatorilor de servicii de încredere, tocmai pentru a asigura un efect real de descurajare a încălcărilor și un nivel uniform de protecție la nivelul Uniunii Europene. Prin comparație, sancțiunile instituite prin Legea nr. 214/2024 au un nivel valoric redus și fix, fără raportare la criterii precum cifra de afaceri, riscul sistemic sau impactul transfrontalier, ceea ce conduce la un dezechilibru evident între gravitatea potențialelor încălcări și intensitatea reacției sancționatorii.

Această diferență de abordare este de natură să diminueze caracterul disuasiv al regimului național de sancționare și să creeze riscul unei aplicări ineficiente a normelor privind serviciile de încredere, în condițiile în care un nivel sancționator insuficient nu poate asigura conformarea efectivă a prestatorilor și nu poate preveni comportamentele neconforme cu standardele tehnice și juridice stabilite la nivelul Uniunii Europene. În consecință, regimul sancționator național se îndepărtează de logica de armonizare și de efect util consacrate de eIDAS și eIDAS 2, necesitând o reevaluare sub aspectul cuantumului și al criteriilor de aplicare a sancțiunilor, în vederea alinierii la nivelul de protecție și descurajare impus de cadrul unional.

13. Legea 214/2024 stabilește faptul că aplicarea sancțiunilor se face de către persoanele desemnate de Președintele ADR

Dispozițiile art. 33 alin. (1) și (2) din Legea nr. 214/2024, prin care competența de constatare și aplicare a sancțiunilor este delegată unor persoane împuternicite din cadrul Autorității pentru Digitalizarea României, desemnate administrativ, inclusiv de către conducerea acesteia, sunt neconforme cu arhitectura de supraveghere instituită prin

Regulamentul (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), precum și cu regulile de funcționare ale organismului de supraveghere competent. Potrivit cadrului european, organismul de supraveghere trebuie să fie desemnat la nivel național ca autoritate competentă, independentă din punct de vedere funcțional în exercitarea atribuțiilor sale, având responsabilitatea exclusivă pentru monitorizarea prestatorilor de servicii de încredere, efectuarea evaluărilor de conformitate, dispunerea măsurilor corective și exercitarea atribuțiilor de control necesare asigurării respectării eIDAS.

În acest sens, Regulamentul eIDAS consacră un model de supraveghere unitar, în care competențele de control și reacție instituțională sunt concentrate la nivelul organismului de supraveghere desemnat, tocmai pentru a garanta uniformitatea aplicării dreptului Uniunii, independența decizională și evitarea fragmentării competențelor între structuri administrative diferite. Or, atribuirea competențelor de constatare și sancționare unor persoane desemnate individual sau unor structuri subordonate conducerii autorității, fără a fi integrate în mod direct și exclusiv în funcția de organism de supraveghere în sensul Regulamentului eIDAS, determină o diluare a acestei independențe funcționale și o fragmentare a competenței materiale conferite de dreptul Uniunii.

Mai mult, din interpretarea coroborată a dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 910/2014 și a Regulamentului (UE) 2024/1183 rezultă că exercitarea atribuțiilor de supraveghere și, implicit, fundamentarea măsurilor sancționatorii trebuie să aparțină exclusiv organismului de supraveghere competent, în calitate sa de autoritate specializată și independentă, iar nu unor persoane împuternicite ad hoc sau structuri administrative generale. Orice abatere de la acest model unitar este de natură să afecteze coerența mecanismului de conformitate, să fragmenteze exercițiul autorității de control și să compromită aplicarea uniformă și efectivă a Regulamentului eIDAS la nivel național. În consecință, soluția legislativă instituită prin Legea nr. 214/2024 este incompatibilă cu modelul european de supraveghere unică și integrată și necesită revizuire în sensul concentrării exclusive a competențelor de control și sancționare în cadrul organismului de supraveghere desemnat în temeiul dreptului Uniunii Europene.

2. Schimbări preconizate

Se poate reține că menținerea și aplicarea unor dispoziții naționale precum cele cuprinse în Legea nr. 214/2024, în paralel cu un cadru european complet armonizat și de directă aplicare în materia serviciilor de încredere, contravine principiilor fundamentale ale ordinii juridice a Uniunii Europene, astfel cum sunt consacrate de Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. În acest sens, art. 288 alin. (2) TFUE prevede în mod expres că

regulamentul are aplicabilitate generală, este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în fiecare stat membru, fără a necesita măsuri de transpunere și fără a permite instituirea unor reglementări naționale care să altereze, completeze sau dubleze conținutul normativ al acestuia, în absența unei autorizări exprese din dreptul Uniunii.

În raport de această dispoziție de rang primar, rezultă că statele membre sunt ținute de obligația de a asigura aplicarea uniformă, integrală și nealterată a regulamentelor Uniunii Europene, inclusiv a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), fără a institui mecanisme normative naționale care să suprapună, să restrângă sau să redefinească domeniul de aplicare ori efectele juridice ale acestora. Or, prin instituirea unui cadru național autonom în materia serviciilor de încredere, cu norme paralele, suprapuse și, în anumite cazuri, divergente față de regimul juridic unional direct aplicabil, Legea nr. 214/2024 generează o situație de incompatibilitate normativă cu exigențele art. 288 TFUE și cu principiul supremației și efectului util al dreptului Uniunii Europene.

În consecință, din perspectiva tehnicii legislative și a obligațiilor asumate de România în temeiul tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, se impune eliminarea oricărei reglementări naționale redundante sau divergente în domeniul reglementat exhaustiv de eIDAS, urmând ca eventualele intervenții normative interne să fie strict limitate la măsuri de organizare instituțională și implementare tehnică permisă de dreptul Uniunii, exclusiv în măsura în care acestea nu afectează aplicarea directă, uniformă și deplină a regulamentului.

Astfel, prin proiect se propune respectarea obligațiilor României asumate prin aderarea la Uniunea Europeană, prin evitarea adoptării de reglementări naționale care contravin legislației europene, respectiv a Regulamentului eIDAS, care este cu directă aplicare.

3. Alte informații.

Secțiunea a 3-a

Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic	Abrogarea integrală a Legii nr. 214/2024 și revenirea la aplicarea directă a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul
---------------------------	--

	(UE) 2024/1183 (eIDAS 2), este de natură să genereze efecte macroeconomice semnificative pozitive, prin eliminarea costurilor de conformare determinate de suprapunerea reglementărilor naționale peste cadrul unional direct aplicabil și prin asigurarea unui cadru juridic unitar, previzibil și interoperabil la nivelul pieței interne a serviciilor de încredere. În acest sens, eliminarea normelor naționale divergente reduce fragmentarea legislativă, diminuează barierele administrative și tehnice de acces pe piață pentru prestatorii de servicii de încredere, crește gradul de competitivitate și favorizează atragerea de investiții în infrastructuri digitale conforme cu standardele europene uniforme. Totodată, se asigură reducerea riscului de incertitudine juridică și a costurilor indirecte generate de dublarea obligațiilor de conformare, cu impact direct asupra eficienței economice a pieței serviciilor digitale și asupra gradului de digitalizare a economiei și administrației publice.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Abrogarea integrală a Legii nr. 214/2024, cu revenirea la aplicarea directă a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), are un impact direct asupra mediului de afaceri prin eliminarea suprapunerilor normative și a costurilor de conformare generate de existența unor cerințe naționale paralele față de cadrul unional de aplicare directă. Din perspectiva operatorilor economici activi în domeniul serviciilor de încredere și al

	serviciilor digitale conexe, abrogarea conduce la consolidarea securității juridice și a previzibilității reglementării aplicabile, prin raportarea exclusivă la un set unic de norme armonizate la nivelul Uniunii Europene, reducând astfel riscul de interpretări divergente și de obligații administrative suplimentare la nivel național. În același timp, eliminarea reglementărilor naționale redundante determină reducerea costurilor operaționale și de conformare pentru prestatori, inclusiv prin simplificarea procedurilor de autorizare, supraveghere și raportare, precum și prin eliminarea necesității adaptării sistemelor tehnice și procedurale la cerințe naționale care nu sunt aliniate integral cu standardele europene de interoperabilitate. Această uniformizare normativă contribuie la creșterea competitivității mediului de afaceri, facilitează accesul operatorilor economici pe piața unică digitală și reduce barierele de intrare pentru prestatorii de servicii de încredere, inclusiv pentru cei stabiliți în alte state membre ale Uniunii Europene. Totodată, stabilitatea cadrului juridic rezultat din aplicarea directă a eIDAS 2 sporește atractivitatea investițională în sectorul serviciilor digitale, prin eliminarea riscurilor generate de eventuale neconcordanțe legislative naționale și prin asigurarea unui nivel uniform de încredere juridică în toate statele membre, aspect esențial pentru dezvoltarea serviciilor transfrontaliere și pentru integrarea eficientă a operatorilor economici în ecosistemul digital european.
--	--

3. Impact asupra sistemului juridic	Abrogarea integrală a Legii nr. 214/2024 produce un impact juridic semnificativ asupra sistemului de drept intern, în principal prin reaşezarea ierarhiei şi coerenţei normelor aplicabile în materia serviciilor de încredere şi prin eliminarea suprapunerilor normative şi a supra reglementărilor faţă de cadrul juridic al Uniunii Europene. Întrucât Regulamentul (UE) nr. 910/2014 cu modificările şi completările ulterioare (eIDAS2), are aplicabilitate directă, în temeiul art. 288 TFUE, înlăturarea legislaţiei naţionale redundante determină restabilirea aplicării directe şi nemijlocite a normelor europene, fără intermediari normativi naţionali care să le altereze, dubleze sau condiţioneze efectele juridice. Din perspectiva tehnicii legislative şi a coerenţei sistemului de drept, abrogarea conduce la eliminarea paralelismelor normative şi a eventualelor conflicte de norme între dreptul intern şi dreptul Uniunii, asigurând unitatea de reglementare într-un domeniu armonizat exhaustiv la nivel european. Această soluţie consolidează principiul securităţii juridice, în sensul previzibilităţii şi clarităţii normelor aplicabile, precum şi principiul legalităţii, prin înlăturarea unor dispoziţii interne care exced sau dublează cadrul normativ unional direct aplicabil. Totodată, abrogarea determină restabilirea mecanismului de aplicare uniformă a Regulamentului eIDAS2 în ordinea juridică naţională, inclusiv sub aspectul competenţelor organismului de supraveghere desemnat şi al
--	---

	funcționării sistemului de publicare în Lista Sigură și recunoaștere a prestatorilor de servicii de încredere la nivelul Uniunii Europene. În lipsa unui cadru național paralel, se elimină riscul de fragmentare instituțională și de interpretare divergentă, asigurându-se conformitatea deplină cu arhitectura de guvernantă și supraveghere instituită la nivel unional. În plan sistemic, această soluție conduce la întărirea coerenței ordinii juridice interne în raport cu dreptul Uniunii Europene, prin integrarea directă a normelor aplicabile și prin evitarea supralegiferării în domenii deja armonizate, contribuind astfel la consolidarea supremației dreptului Uniunii și la funcționarea unitară a pieței digitale interne.
4. Impactul asupra mediului	Nu există impact asupra mediului.
5. Conformitate cu dreptul UE	Prin proiectul de act normativ se asigură conformitatea deplină a cadrului juridic național cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014 (eIDAS), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) 2024/1183 (eIDAS 2), precum și cu ansamblul actelor de punere în aplicare adoptate de Comisia Europeană în temeiul acestuia, în conformitate cu art. 288 TFUE, care consacră caracterul obligatoriu și aplicabil direct al regulamentelor în toate statele membre. În consecință, se realizează eliminarea oricăror dispoziții naționale care ar putea genera suprapuneri, divergențe sau interpretări paralele față de cadrul unional, asigurându-se aplicarea uniformă,

	necondiționată și efectivă a dreptului Uniunii Europene în materia serviciilor de încredere. Totodată, soluția normativă propusă consolidează principiul supremației dreptului Uniunii Europene și al cooperării loiale între statele membre și instituțiile Uniunii, prin evitarea reglementărilor naționale care exced sau alterează regimul juridic stabilit la nivel european și prin asigurarea integrării directe a mecanismelor de supraveghere, recunoaștere și interoperabilitate instituite prin eIDAS și eIDAS 2. În acest mod, cadrul național devine pe deplin compatibil cu arhitectura unitară a pieței digitale interne, garantând securitatea juridică, coerența normativă și aplicarea efectivă a standardelor europene în domeniul serviciilor de încredere.
6. Impact social	Măsura propusă contribuie la creșterea nivelului de protecție a cetățenilor în utilizarea serviciilor digitale, prin asigurarea aplicării uniforme a cadrului juridic european privind serviciile de încredere, respectiv Regulamentul (UE) nr. 910/2014 (eIDAS2), precum și a actelor de punere în aplicare adoptate la nivelul Uniunii Europene. Prin eliminarea eventualelor necorelări și suprapuneri normative la nivel național, se consolidează securitatea juridică a operațiunilor electronice și se reduce riscul de incertitudine juridică în raporturile dintre utilizatori, prestatori de servicii de încredere și autorități publice. Totodată, uniformizarea aplicării normelor europene determină consolidarea încrederii publice în serviciile digitale, prin garantarea

	unor standarde tehnice și juridice unitare de securitate, interoperabilitate și validitate juridică la nivelul întregii Uniuni Europene. În acest mod, se asigură protecția efectivă a utilizatorilor împotriva riscurilor generate de eventuale divergențe de reglementare sau de aplicare, contribuindu-se la creșterea gradului de utilizare a serviciilor digitale și la întărirea încrederii în transformarea digitală a administrației publice și a economiei.
7. Impact asupra administrației publice	Măsura propusă determină un impact pozitiv asupra administrației publice prin asigurarea aplicării directe, unitare și nealterate a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 cu modificările și completările ulterioare (eIDAS 2), precum și a actelor de punere în aplicare adoptate la nivelul Uniunii Europene, eliminând orice suprapuneri sau necorelări cu reglementări naționale paralele. În acest mod, se asigură o aplicare coerentă a cadrului european în toate structurile administrației publice, cu reducerea semnificativă a riscului de interpretări divergente și a practicilor administrative neunitare în materia serviciilor de încredere. Totodată, clarificarea raportului dintre dreptul Uniunii Europene și dreptul intern conduce la creșterea capacității administrative de implementare corectă a obligațiilor care decurg din eIDAS și eIDAS 2, prin standardizarea procedurilor interne și eliminarea necesității de raportare la norme naționale redundante sau potențial incompatibile. Această uniformizare contribuie la eficientizarea activității autorităților publice,

	la reducerea sarcinii administrative și la creșterea nivelului de securitate juridică în procesul decizional. În același timp, menținerea unui cadru normativ național necorelat cu regimul european este susceptibilă să genereze disfuncționalități instituționale, inclusiv afectarea rolului și independenței funcționale a organismului de supraveghere competent, prin fragmentarea atribuțiilor și diluarea mecanismelor de control prevăzute de dreptul Uniunii. De asemenea, o astfel de necorelare este de natură să expună România riscului declanșării procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor (infringement), în temeiul art. 258 TFUE, cu posibile consecințe instituționale și financiare la nivelul statului membru. Astfel, măsura asigură consolidarea capacității administrației publice de a aplica în mod corect și uniform cadrul juridic european, eliminând neconcordanțele de interpretare și garantând funcționarea eficientă a mecanismului de supraveghere și conformitate în materia serviciilor de încredere la nivel național.
8. Impact bugetar	Impactul bugetar al măsurii rezultă din necesitatea alinierii integrale a cadrului normativ național la Regulamentul (UE) nr. 910/2014 cu modificările și completările ulterioare(eIDAS 2), precum și la actele de punere în aplicare adoptate la nivelul Uniunii Europene, în condițiile în care menținerea unui cadru național necorelat este de natură să genereze costuri publice indirecte

	semnificative. În ipoteza neasigurării conformității cu obligațiile care decurg din dreptul Uniunii Europene, România poate fi expusă declanșării procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor (infringement), în temeiul art. 258 TFUE, cu posibilitatea emiterii unui aviz motivat și, ulterior, a sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene. Persistența neconformității poate atrage aplicarea unor sancțiuni pecuniare, inclusiv sume forfetare și penalități cu titlu cominatoriu, stabilite în sarcina statului membru, cu impact direct asupra bugetului de stat. Totodată, necorelarea cadrului național cu standardele europene în materie de servicii de încredere este de natură să genereze costuri suplimentare de conformare și adaptare atât pentru administrația publică, cât și pentru prestatorii de servicii de încredere și utilizatori, inclusiv prin necesitatea implementării unor soluții tehnice și procedurale redundante, nealiniate interoperabilității europene. Această fragmentare poate conduce la creșterea cheltuielilor operaționale, la dublarea proceselor de verificare și la ineficiențe administrative, cu impact asupra utilizării fondurilor publice și asupra costului serviciilor digitale furnizate cetățenilor. În plus, neaplicarea unitară și completă a cadrului european poate genera pierderi economice indirecte atât pentru cetățeni, cât și pentru mediul de afaceri, prin afectarea încrederii în serviciile digitale, reducerea interoperabilității transfrontaliere și limitarea accesului prestatorilor români pe piața unică
--	---

	digitală. Lipsa alinierii la standardele tehnice și juridice europene poate determina scăderea competitivității prestatorilor naționali, pierderea oportunităților de piață la nivel european și diminuarea investițiilor în infrastructuri digitale conforme, cu efecte negative asupra dezvoltării economice și a procesului de digitalizare. În acest context, riscurile financiare nu se limitează la eventualele sancțiuni impuse statului în cadrul procedurii de infringement, ci includ și costuri sistemice generate de ineficiența reglementării, de adaptarea ulterioară forțată a cadrului normativ și de pierderile economice rezultate din nealinierea la standardele europene obligatorii, ceea ce justifică necesitatea asigurării unei conformități imediate și integrale cu dreptul Uniunii Europene.
9. Riscuri în cazul neadoptării	Riscurile neadoptării măsurii de aliniere și menținere a unui cadru normativ național necorelat cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014 cu modificările și completările ulterioare (eIDAS 2), derivă în principal din afectarea funcționării unitare a pieței serviciilor de încredere și din introducerea unor cerințe tehnice naționale divergente față de standardele de interoperabilitate și armonizare stabilite la nivelul Uniunii Europene. În ipoteza menținerii unor reglementări suplimentare sau diferite față de cadrul unional, prestatorii de servicii de încredere ar fi determinați să își adapteze și să își optimizeze în mod specific aplicațiile și infrastructurile tehnice exclusiv pentru piața

	națională, ceea ce contravine obiectivului de standardizare și interoperabilitate transfrontalieră urmărit de eIDAS 2. Această fragmentare normativă este de natură să genereze creșterea costurilor de conformare și de operare pentru prestatori, prin necesitatea implementării unor soluții tehnice paralele, nealiniate la standardele unice europene, cu efect direct asupra structurii de cost a serviciilor furnizate. În mod consecvent, aceste costuri suplimentare pot fi transferate asupra utilizatorilor finali, inclusiv asupra cetățenilor și operatorilor economici, conducând la creșterea prețului serviciilor digitale și la diminuarea accesibilității acestora. În plan comportamental și economic, un nivel crescut al costurilor și complexitatea suplimentară a utilizării serviciilor de încredere pot determina reducerea gradului de adoptare a serviciilor digitale la nivel național, cu orientarea utilizatorilor către alternative transfrontaliere furnizate de prestatori din alte state membre, în cadrul cărora aplicarea directă a regulamentului european asigură un cadru unitar, mai eficient și mai puțin costisitor. Această tendință poate conduce la pierderea competitivității prestatorilor naționali, la diminuarea încrederii în infrastructura digitală internă și la fragmentarea pieței serviciilor de încredere, contrar obiectivelor de consolidare a pieței unice digitale. Mai mult, menținerea și aplicarea unui cadru normativ național care introduce cerințe divergente sau contrare Regulamentului (UE)
--	---

	nr. 910/2014 cu modificările și completările ulterioare (eIDAS 2), este de natură să genereze un risc juridic major pentru statul român sub aspectul neîndeplinirii obligațiilor care decurg din tratatele Uniunii Europene. În aceste condiții, Comisia Europeană poate declanșa procedura de constatare a neîndeplinirii obligațiilor (infringement), în temeiul art. 258 TFUE, cu consecința emiterii unui aviz motivat și, ulterior, a sesizării Curții de Justiție a Uniunii Europene, în cazul persistenței neconformității. Persistența unui cadru normativ incompatibil cu dreptul Uniunii poate conduce la obligarea statului membru la plata unor sume forfetare și penalități cu titlu cominatoriu, cu impact direct asupra bugetului de stat, precum și la afectarea credibilității instituționale a României în raport cu mecanismele de guvernanță ale pieței unice digitale. În consecință, menținerea unor norme naționale care generează obligații tehnice suplimentare sau divergente față de eIDAS 2 este susceptibilă să producă efecte negative atât asupra mediului de afaceri, prin creșterea costurilor și reducerea competitivității, cât și asupra cetățenilor, prin limitarea accesului la servicii digitale eficiente, interoperabile și accesibile la nivelul Uniunii Europene.
10. Alte informații	Aplicarea actualului cadru instituit prin Legea nr. 214/2024 este de natură să genereze riscuri semnificative la nivelul securității juridice a raporturilor electronice, prin crearea unor norme naționale paralele sau necorelate cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014 cu

	modificările și completările ulterioare (eIDAS 2), ceea ce afectează previzibilitatea și uniformitatea aplicării dreptului în materia serviciilor de încredere. Această necorelare este susceptibilă să conducă la diminuarea încrederii utilizatorilor în serviciile digitale, prin incertitudini privind validitatea juridică, interoperabilitatea și recunoașterea transfrontalieră a serviciilor de încredere, cu impact direct asupra funcționării pieței digitale interne. În același timp, menținerea unor dispoziții naționale incompatibile cu arhitectura de supraveghere și conformitate instituită de eIDAS este de natură să afecteze mecanismul de guvernanță al serviciilor de încredere la nivelul Uniunii Europene, în condițiile în care desemnarea și funcționarea organismului de supraveghere trebuie să respecte criteriile de independență, competență și eficiență prevăzute de cadrul unional. Persistența unor neconformități structurale poate determina, în cadrul mecanismelor de evaluare și cooperare la nivelul Uniunii, reevaluarea capacității autorității naționale de a exercita atribuțiile de organism de supraveghere, cu riscul unor măsuri de remediere instituțională la nivel european, inclusiv prin limitarea sau reconfigurarea rolului acesteia în cadrul rețelei de supraveghere sau, în situații extreme, prin desemnarea unei autorități alternative dintr-un alt stat membru pentru asigurarea continuității și conformității supravegherii.
Secțiunea a 4-a	

Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani) -

- mii lei -

Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2	3	4	5	6	7
	2026	2027	2028	2029	2030	
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus a) buget de stat, din acesta: (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) bugete locale: (i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal						

(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații	-					
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ:	În vederea asigurării aplicării corecte, uniforme și efective a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 cu modificările și completările ulterioare (eIDAS 2), se impune adoptarea exclusiv a acelor măsuri normative strict necesare care au caracter de organizare instituțională, procedurală și de desemnare a autorităților					

	competente, în limitele permise de dreptul Uniunii Europene. În conformitate cu art. 288 TFUE, regulamentul este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în fiecare stat membru, ceea ce exclude necesitatea sau oportunitatea adoptării unor norme naționale cu caracter general care să reproducă, să completeze sau să modifice conținutul său normativ. În acest sens, intervenția legislativă națională este justificată exclusiv în măsura în care asigură funcționarea mecanismelor administrative necesare aplicării regulamentului, stabilirea procedurilor interne de cooperare instituțională și asigurarea infrastructurii administrative de implementare, fără a adăuga condiții suplimentare sau reglementări paralele față de cadrul unional. O astfel de abordare garantează conformitatea deplină cu principiul aplicării directe a regulamentelor, precum și cu exigențele de uniformitate, securitate juridică și eficacitate a dreptului Uniunii Europene. În vederea aplicării Regulamentului eIDAS2, Organismul de supraveghere poate adopta reglementări procedurale care să detalieze modalitatea de aplicare a Regulamentului eIDAS2, actelor de implementare și a standardelor.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Proiectul de lege privind abrogarea Legii nr. 214/2024 asigură restabilirea aplicării directe și nemijlocite a Regulamentului (UE) nr. 910/2014 cu modificările și completările ulterioare (eIDAS 2), act normativ de aplicabilitate directă și generală, obligatoriu în

	toate elementele sale și direct aplicabil în fiecare stat membru, în temeiul art. 288 TFUE. Întrucât regulamentele Uniunii Europene nu necesită transpunere în dreptul intern, abrogarea cadrului național redundant elimină orice suprapunere sau interferență normativă care ar putea afecta aplicarea uniformă a dreptului Uniunii în materia serviciilor de încredere. În consecință, măsura propusă contribuie la asigurarea coerenței ordinii juridice interne cu dreptul Uniunii Europene, prin înlăturarea dispozițiilor naționale care dublează sau alterează reglementarea europeană, și permite aplicarea directă, integrală și uniformă a eIDAS 2, în conformitate cu principiile supremației și efectului util al dreptului Uniunii Europene.
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul de Lege asigură aplicarea directă Regulamentului eIDAS2.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul nu se referă la acest subiect
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	-
6. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	

1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Proiectul de act normativ a fost elaborat cu consultarea entităților private și publice cu atribuții în domeniu, în scopul asigurării unei fundamentări tehnico-juridice adecvate și al corelării soluțiilor normative propuse cu cerințele operaționale și instituționale specifice sectorului serviciilor de încredere și transformării digitale.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Consultarea entităților reprezentative la nivel național s-a făcut în temeiul dialogului social necesar la elaborarea proiectului.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Proiectul nu se referă la acest subiect
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Proiectul nu se referă la acest subiect
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social	Este necesar avizul Consiliului Legislativ și al Consiliul Economic și Social.

d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	
6. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Prezenta propunere legislativă a fost elaborată de inițiatorul parlamentar în conformitate cu principiile transparenței decizionale, buneii guvernări și fundamentării temeinice a actelor normative, prin raportare la exigențele aplicabile în materia asigurării conformității cu dreptul Uniunii Europene, inclusiv cu Regulamentul (UE) nr. 910/2014 cu modificările și completările ulterioare (eIDAS 2), act de aplicabilitate directă în temeiul art. 288 TFUE. În cadrul procesului de elaborare au fost derulate activități de informare și consultare cu entități publice și private cu atribuții și expertiză relevantă în domeniul serviciilor de încredere și al transformării digitale, inclusiv organizații neguvernamentale și alte structuri de specialitate, în scopul asigurării unei fundamentări tehnico-juridice adecvate și al evaluării impactului reglementării asupra cadrului instituțional, economic și operațional aplicabil. Procesul de consultare a urmărit identificarea eventualelor riscuri de neconformitate, suprapunere sau fragmentare normativă în

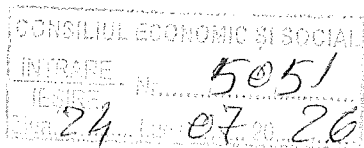
	raport cu cadrul juridic al Uniunii Europene, precum și asigurarea coerenței și a aplicării uniforme a principiilor care guvernează serviciile de încredere la nivelul pieței interne. Observațiile și contribuțiile formulate de părțile interesate au fost analizate de inițiator din perspectiva conformității cu dreptul Uniunii Europene, a proporționalității măsurilor propuse și a necesității asigurării securității juridice și a interoperabilității transfrontaliere, urmărindu-se evitarea oricăror soluții normative susceptibile să genereze neconcordanțe cu regimul juridic european aplicabil direct. În măsura în care anumite propuneri nu au fost preluate, aceasta a fost determinată de necesitatea menținerii coerenței reglementării și a asigurării conformității integrale cu cadrul normativ al Uniunii Europene, în scopul garantării aplicării uniforme și efective a acestuia în ordinea juridică internă.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul nu se referă la acest subiect
3. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 8-a Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către	Proiectul nu se referă la acest subiect

autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	
2. Alte informații	Nu au fost identificate

Față de cele prezentate, supunem atenției dumneavoastră, spre dezbateră și adoptare, prezenta propunere legislativă pentru abrogarea Legii nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea.

Inițiator :

Laurențiu Adăian Neculaescu, deputat PSD

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENAT

LEGE

pentru abrogarea Legii nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea

Parlamentul României adoptă prezenta Lege

Articol unic – Legea nr. 214/2024 privind utilizarea semnăturii electronice, a mărcii temporale și prestarea serviciilor de încredere bazate pe acestea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din data de 8 iulie 2024, se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
Sorin-Mihai GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
Mircea ABRUDEAN